

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Zsuzsa, Kedves Zsúri, Barátok, Vendégek!

Akik ismernek, tudják, hogy nem szeretek „szerepelni”, de most kivételesen örülök, hogy itt állhatok ezen a színpadon. Örülök, és hálás vagyok, hogy én mutathatom be Zsuzsát, akinek neve valóban egyet jelent az ODAADÁS-sal.

Zsuzsa a siket és nagyothalló emberek érdekeinek védelmére, azaz a mi életminőségünk javítására tette fel az életét. Számára azonban ez sosem csupán munka volt, hanem egy szívből fakadó hivatás. A Benczúr utca 21. alatti székházunk pedig – talán nem túlzás azt mondani – a második otthonává vált.

Zsuzsa életútja és munkássága példátlan hatást gyakorolt a hallássérült emberek közösségére és az őket támogató szervezetekre. 1995-ben, Vasák Iván főtítkársága idején kezdte a „szakmát”, és egyből kettős szerepben – személyi titkárnőként és jelnyelvi tolmácsként – kellett helytállnia egy keményfejű, de a közösségért és a jelnyelv elismeréséért küzdő, igazságos ember mellett. Zsuzsa egy lágyabb szívű, de annál eltökéltebb, a közösségért és a jelnyelv ügyéért éppúgy tenni kész nőként itt bontogatta először a szárnyait, és egy évtizeden belül a SINOSZ egyik „alappillérévé” vált.

Több mint negyed évszázadon keresztül, azaz 28 éven át formálta, vezette és erősítette a szervezet munkáját egészen egy évvel ezelőttig, amikor átadta nekem a stafétát, magasra téve a szakmai mércét.

Ahogy e beszédemen gondolkoztam, rájöttem, hogy kerek 10 éven keresztül tanulhattam tőle, és dolgozhattam mellette. Ez alatt az idő alatt ő nemcsak felettesem volt, hanem iránymutatóm, példaképem és mentorom is. Minden tanítása, döntése és tanácsa mögött ott volt az a tapasztalat és bölcsesség, amelyet évtizedek alatt gyűjtött össze.

Zsuzsa mindig úgy vezetett, hogy közben teret adott a fejlődésre, támogatott, de ha szükséges volt, finoman korrigált. Tőle tanultam meg, mit jelent igazán elhivatottan és alázattal dolgozni a közösségért, és hogyan lehet egyszerre vezetni és szolgálni egy szervezetet. Vezetői stílusát mindig az emberség, a tisztelet és az együttműködés határozta meg. Az ő irodájába belépve mindenki számíthatott arra, hogy nemcsak egy szakembert, hanem egy megértő embert talál, aki időt és energiát szán arra, hogy meghallgassa és támogassa mások problémáit.

Ő egy közösség szíve és lelke volt, és az általa képviselt értékek – az odaadás, az együttműködés, az emberség – mindannyiunk számára iránytűként szolgálnak. Fontos rögzítenünk, hogy munkássága nekünk nem a múltunk, sokkal inkább az örökségünk. Vannak különösen meghatározó emberek egy szervezet életében, a SINOSZ-nak Zsuzsa ilyen...

Nem túlzás azt mondani, hogy Zsuzsa nélkül ma nem lenne jelnyelvi törvény, jelnyelvi tolmácsképzés, jelnyelvi tolmácsszolgáltatás, KONTAKT videó-alapú jelnyelvi tolmácsszolgáltatás.

Szakmai vezetése alatt kiadvány formájában készült el a CRPD hazai árnyékjelentése és jelnyelvi adaptációja, megtörtént az Emberi jogok, igen! módszertani kézikönyv adaptálása, az UNICEF-fel együttműködésben a Gyermekjogi Egyezmény jelnyelvi adaptációja, mert mindig hitte, hogy a gyerekeké a jövő. Éppen ezért elkötelezett harcosa volt a siket gyermekek bilingvális oktatásának, mely ügy zászlaját most mi szorítjuk kezünkben.

Hangsúlyos szerepe van az idén 11 éve működő Akadályugrás munkaerő-piaci szolgáltatás szakmai támogatásában is, a szervezet vállalati kapcsolati hálójának építésében.

Motorja volt a Hallássérültek magazin digitalizálásának és megújulásának, a jogsegélyszolgálat kiépítésének.

Zsuzsa az akadálymentes kultúra ügyéért is sokat dolgozott, kiemelten fontosnak tartotta felhívni a figyelmet a magyar filmek felirattal történő elérhetőségére. Nagyszerűen értett a szemléletformáláshoz, a társadalmi célú reklámfilmek erejében különösen hitt, éppen ezért számtalan fantasztikus – többszörösen is díjazott – TCR kisfilmmel vagyunk gazdagabbak, melyek hozzásegítenek bennünket ahhoz, hogy felhívjuk magunkra a figyelmet.

Számos nemzetközi konferenciát szervezett a siket és nagyothalló közösség legkiválóbb szakembereinek, kutatóinak, szervezeteinek bevonásával – volt, amikor közel 80 különböző ország siket résztvevőivel, ami jól mutatja, Zsuzsa néha mekkora fába vágta fejszóját. Nélküle ma nem lennének több ezer főt megmozgató, grandiózus világnapi rendezvényeink sem.

Hitte, de inkább tudta, hogy az egyik legfontosabb lépés, hogy a hallássérült emberek marginalizált helyzetükből láthatóvá váljanak a társadalom számára! Messziről elkerülte a paternalizmust, favorizálta a partnerség szemléletét, végtelen alázattal végezte munkáját, hálás volt a közösség befogadásáért.

Oly sokszor fájóan láthatatlanul, de mi mindig láttuk őt és végtelen elkötelezettségét az ügy, az ügyünk mellett. De amikor kellett, akkor mindenki látta, mert nem félt senkitől, ha a társadalmi igazságról volt szó, abban ő nem ismert ellentmondást! Láttuk, amikor a jelnyelvi törvény elfogadásáért étláncba szervezte a siket embereket a Parlament előtt, a Duna mentén! Mert ő ilyen volt, mindig ott volt, amikor valakit fel kellett emelni, amikor ki kellett állni valakiért, akit megérint az elnyomás.

Köszönet mindenért, amit tettél! Megyünk a lépéseid nyomán tovább!